

ŽIVOT VÍRY

Proměna
společnosti
evangeliem

2

2019

45 Kč / 1,90 €

Plátno, štětec, misie

Rachael a Jody
Rectorovi

Chrám, kde
uctívají cihlu /6

V Izraeli našli
Pilátův prsten /7

Jak se žije
nezadaným
v církvi? /12

co najdete v tomto čísle

úvodník

4 Tragické plánování?

Michal Klus

misie

6 Světýlka, květy i petardy

„Nikola“

rozhovor

8 K malování mě přivedla manželská krize

Rachael a Jody Rectorovi

téma: Nezařazení v církvi

12 Manželství není lékem na osamělost

Marek Macák

14 Jak mě chtěli oženit

Petr Kučera

15 Na seznamovací pobyt bych nejela

Lenka Vávrová

16 Manželství jsem se zřekla

Anna Pípalová

17 A nejsi moc náročná?

Lenka

můj příběh

18 Bůh byl můj automat na dárky

Kateřina a Lukáš

19 Modlitba mezi nákupními vozíky

Marie Hovorková

hudba

20 „Mám něco lepšího než marihuanu“

Christafari

křesťan a společnost

22 „Požehnané“ církevní restituce?

Arnošt Kobylka

recenze

23 Je Bůh proti gayům?

Lubomír Ondráček

23 Lži o Bohu, kterým věříme

Zdeněk Zárbynický

připravujeme

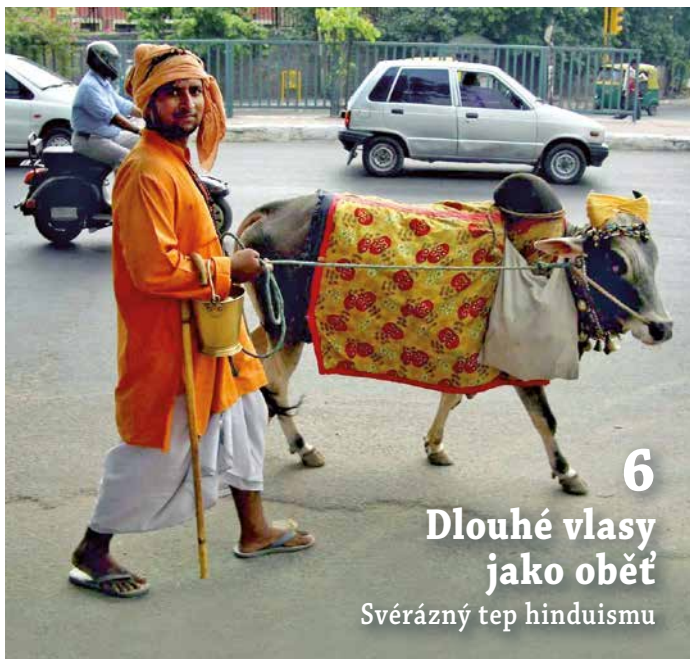
▣ téma: Umíte říct svůj životní příběh v 10 minutách?

▣ Na co při sdílení svědectví nezapomenout a čemu se vyhnout

▣ rozhovor: kytarista Rodrigo Rodriguez

▣ „Otec přede mnou zamkl kytaru do skříně“

▣ Jak sdílel evangelium na komunistické Kubě

6

Dlouhé vlasy jako oběť

Svérázný tep hinduismu

8

Začít znovu snít

Manželé Rectorovi nabízejí odpočinek a restart

12

Manželství není lék na osamělost

říká psycholog Marek Macák

20

„Mám něco lepšího než marihuanu!“

rozhovor s kapelou Christafari

ŽIVOT VÍRY

ročník 30 / únor 2019

cena 45 Kč / 1,90 €

Život víry je měsíčníkem vydávaným Křesťanskou misijní společností (KMS), která sdružuje různá křesťanská společenství, organizace a jednotlivce. KMS slouží k vzájemnému dorozumění křesťanských pracovníků, kteří usilují o misi a o jednotu křesťanů ve světle Písma. Chce napomáhat k duchovnímu růstu a vzdělávání křesťanů a místních sborů. KMS chce sloužit Božímu lidu. Snaží se o prohloubení vztahů mezi křesťany a usiluje o probuzení.

Šéfredaktor: Mgr. Tomáš Coufal

Redakce: Bc. Lucie Vlasáková, DiS.

Ing. arch. Tomáš Dittrich

Redakční rada: Ing. arch. Tomáš Dittrich,

Ing. Lubomír Ondráček, Mgr. Jiří Unger,

Ing. arch. Kateřina Hodecová

Sazba a grafická úprava: Ondřej Pumr

Korektury: Bc. Lucie Vlasáková, DiS.,

Zdenka Brázdilová

Výtvarná spolupráce: Pavel Bosman

Tisk: Grafotechna Plus, s. r. o.

Redakce a administrace

KMS – Život víry, Primátorská 41, 180 00 Praha 8

tel.: 284 841 922, fax: 284 841 923

e-mail: redakce@zivotviry.cz, web: www.zivotviry.cz

Předplatné

objednávejte pomocí výše uvedených kontaktů nebo na e-mailu předplatne@zivotviry.cz.
Půlroční (250 Kč) či roční předplatné (499 Kč) lze zahájit kterýmkoli měsícem roku. Bližší informace (mj. kompletní ceník včetně množstevních slev) najdete na www.zivotviry.cz, odkud lze časopis také pomoci on-line formuláře objednat. Informace na vyžádání zašleme i poštou.

Předplatné, distribuce a reklamační na Slovensku:

Kníhkupectvo Jonatán,

Legionárska 2, 811 07 Bratislava

tel. 02/555 63 040, e-mail: jonatan@vbh.sk

<http://obchod.mrp.sk/vbh>

Distribuce pro zrakově postižené elektronicky:

Diakonie ČCE, Klimentská 18, 110 05 Praha 1

tel.: 222 316 306, e-mail: szp@diakonie.cz

Vydavatel: KMS, IČ 539 147

Registrováno: MK ČR E 6094, ISSN 1210-43-45

Za obsah podepsaných článků odpovídají autoři.

Redakce si vyhrazuje právo zaslat příspěvky krátit.

Snažíme se publikovat původní texty. Pokud články,

které nám posíláte, chcete zveřejnit i jinde,

prosíme, abyste nás o tom informovali.

© Život víry – všechna práva vyhrazena.

Přetiskování článků či jejich delších částí bez písemného svolení redakce se zapovídá, přetiskování kratších částí (do jednoho odstavce) možno pouze s uvedením přesné citace (včetně ročníku, názvu článku a strany). Jednotlivé články možno šířit prostřednictvím xerokopii, pouze zdarma.

Uzávěrka **rádkové i plošné inzerce**

je druhého dne předchozího měsíce.

Později zadané inzeráty zařadíme dle možností,

s 50% příplatkem.

Redakce si vyhrazuje právo inzerát odmítnout.

Seznamovací a fundraisingové inzeráty

nezveřejňujeme.

Podmínky inzercí: <http://inzerce.zivotviry.cz>

Číslo vychází koncem předchozího měsíce a je distribuováno během první poloviny měsíce.

Milý čtenáři,

co mohl Pavel přesně myslet tím, když napsal Filipským, aby naplnili jeho radost a smýšleli stejně? Pavlova touha po jednotě a také jeho porozumění jednotě i tomu, jak je důležitá, mě povzbuzují. Co ale znamená, že mají křesťané smýšlet stejně, když si přece různí lidé myslí každý něco jiného? Zažil jsem v církvi různé názory. Většinou se to dalo přežít, ale povzbudivé to někdy nebylo. A občas to znamenalo rozchod, asi jako se Pavel rozešel s Barnabášem.

O jednotě je přitom známo, že neznamena stejnost. Nemáme být vojáky ve stejnokrojích. Každý máme jinou příchuť a jiné ostří. Někdo dokonce nemá ostří žádné, a i to může být fajn. Církev je košatá a nesymetrická jako strom nebo keř nebo les.

A někdy je opravdu potřeba se rozejít. Jsou myšlenky, ze kterých se nedá slevit. Ježíš je jedinou cestou k Bohu a s tím, kdo si myslí, že je ještě nějaká další adekvátní cesta, si těžko budu hrát na bratra, i když to neznamena, že si ho nebudu vážit. Taková rozdílnost smýšlení ale Filipským asi nehrozila.

Existuje mnoho odlišností v teologických názorech. To je skutečnost, kterou nepopíral ani Pavel. Poslouchal jsem nedávno jedno video, jehož autor kritizoval Billa Johnsona, pastora vlivného amerického sboru Bethel, za předsvědčení, že Bůh chce uzdravit každého nemocného. Samozřejmě, vybaví se mi Timoteova a možná i Sosthenova, či dokonce Pavlova nemoc (i když u něj, přiznejme si, nevíme, zda to vůbec byla nemoc). Proč je tedy neuzdravil (Sosthenova po nějaké době ano), když chce uzdravit všechny? Taky vím, že zlý duch od Hospodina trápil izraelského krále Saula, což s jednoduchou představou Boha, chtějícího vždycky uzdravit, nejde dohromady. A přesto si myslím, že Bůh je Bohem zehnačím, který uzdravovat opravdu chce.

Jiná podobná věc: Jsme spravedliví, nebo hříšníci? Samozřejmě, že jsme spravedliví, když nám Bůh v Kristu odpustil všechny hříchy. Pamatuji se, jak berlínský pastor Wolfhard Margies opakovaně vyučoval, že Lutherovo pojetí, že jsme ospravedlnění hříšníci, je špatné. Uvítal bych, kdyby mi vysvětlil, co si myslel Pavel, který se cítil plně ospravedlněn, a přesto o sobě řekl, že je hříšník (1Tm 1,15). K Lutherovi mám vážné výhrady proto, že oponenty ve svých polemikách zlehčoval a urážel a že neargumentoval s ochotou porozumět pohledu druhé strany, ale co se týče bezpodmínečnosti Božího odpuštění a smazání všech hříchů, měl tento pán jasno. Od Margiese to chudák možná schytl stejně neoprávněně, jako to mnozí v době, kdy žil, schytlali od něj.

Protože nepochybuji o dokonalosti Božího očistění a ospravedlnění, hledal jsem, co tím hříšníkem Pavel mohl myslet. Když se Pavel označil za hříšníka, sice věděl, že má všechny hříchy odpuštěny a nebude za ně ve věčnosti trestán, ale možná počítal s tím, že ne jeden jeho hřích ještě působí. Jed, který jsme před obrácením zaslali do druhých lidí – když jsme je urazili, když jsme je podvedli nebo přehlíželi – působí dál. Žije svým životem vzdor tomu, že nám bylo odpuštěno. A radši pomlčím o hříších, které jsme napáchali po obrácení. Svou neposvěceností jsme se dotkli lidí, kteří vědí, že jsme křesťané, a tím jsme je poškodili dvojnásob. Jen

někoho z nich popros o odpuštění, usměj se na něj a řekni mu, že ses k němu sice choval bezohledně, ale že to byla jakási souhra okolností, protože hříšníkem už několik let nejsi. Možná bys mu předložil dobrou teologii, ale na nevhodném místě. Co by si o Tobě asi pomyslel?

Podobných věcí, kvůli kterým se můžeme pohádat i rozejít, je spousta. Je církev armáda, nebo není? Ano, je, ale nikde se to o ní v Bibli nepíše. Je to vojsko, ale hodně divně, naprosto atypické (Př 30,27).

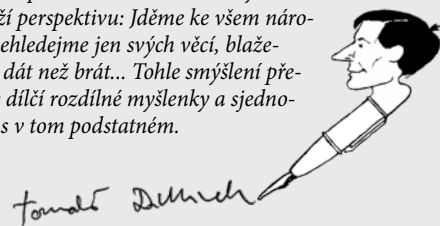
Smýšlejte stejně (jako já)!

V každém z uvedených příkladů je podle mě různost perspektivy dána jen položením důrazu. Oba pohledy jsou vlastně správné, a kdyby zastánci různých uvedených polů byli schopni vést klidný rozhovor, došli by k závěru, že se v jádře shodují. Každý z pohledů může být trochu jednostranný, pokud se nevysvětlí podrobněji, ale asi bychom nikoho neměli kritizovat kvůli tomu, že je momentálně nadšený jen jednou stránkou věci. Může to být naopak přínosem.

Co když „stejným smýšlením“ Pavel myslel třeba tohle: Nerozhádat se tam, kde by se lidé nechodící podle Ducha měli tendenci přit a rozejít. Nehádat se, když si vlastně myslíme totéž.

Zatím jsem psal o nesouhlasu, který lze překlenout, o rozporech, které rozpory vlastně nejsou. K tomu přistupují věci, kde je správný jen jeden názor ze dvou možných, akorát se vykladači Bible neshodují, který. Jen namátkou dva příklady: Mýlil se Pavel, nebo Barnabáš? Vyvolala čarodějka Samuelova ducha, nebo někoho jiného? Na první otázku nemám dostatečně podloženou odpověď, ale na tu druhou ano. A rozcházím se v tom třeba s Danem Drápalem, který o tom napsal studii. Ani mě ale nenapadlo s ním o tom debatovat. Argumenty pro a proti shrnul ve svém článku a známe je oba. Prostě jsme si vybrali protichůdné výklady, tak s tím nemá cenu ztrácet čas. Bojím se ale, že kvůli podobným věcem se křesťané také mohou přestat kamarádit. Mít stejné smýšlení doufám pro Pavla neznamenal, že si všichni budou myslet totéž. Možná myslel i na to, jak se mít rádi přes různé náhledy.

Myslel patrně i na to, že naše myšlení má mít Boží perspektivu: Jdeme ke všem národům, nehlédáme jen svých věcí, blaženější je dát než brát... Tohle smýšlení překlenuje dílčí rozdílné myšlenky a sjednocuje nás v tom podstatném.

Tragické plánování?

Michal Klus

Tak co, ještě vás pořád baví plýtvat časem tím tragickým plánováním? Tuto otázku mi před léty položil jeden bratr, když jsme se potkali o přestávce na konferenci pro muže. Měl na mysli práci na novém strategickém plánu církve pro roky 2012–2017. Jak bylo již z otázky zřejmé, byl v této věci velkým skeptikem. A asi nebyl sám. Patřil k těm, kdo jsou přesvědčení, že strategické plánování je pro křesťana nepoužitelným nástrojem.

Přidám další vzpomínku. Od roku 2010 jezdím do Tanzanie, kde podporujeme školy a evangelizační projekty. Už několikrát jsem se zastavil ve škole Waama u Mbulu. Jde o relativně malou školu, která vzdělává a připravuje evangelisty. Zastavil jsem se tam i v roce 2014, abych posloužil kázáním na školní bohoslužbě a poté vypil s vyučujícími šálek čaje.

Jako vždy to byla milá návštěva, dověděl jsem se něco o studentech a vyučujících, něco o aktuální potřebě evangelistů v církvi a také to, o kolik telat se za poslední měsíc rozrostlo školní stádo.

Po závěrečných modlitbách a rozloučení jsem se zvedl k odchodu a ředitel mi tradičně vtiskl do ruky velkou hnědou obálku. Překvapilo mne, že byla neobvykle tlustá. Ano, byl jsem zvyklý, že jsem vždy dostal dopis s nějakou prosbou o finanční podporu toho či onoho. Ale tentokrát byla obálka podstatně objemnější.

Když jsem potom v autě se zvědavostí obálku otevřel, zjistil jsem, že na více než 40 arších papíru je strategický plán školy na další čtyři roky. A byl velice precizní. Začínal podrobným popisem stavu a potřeb, a to včetně

**Byl jsem opravdu ohromen.
Něco tak precizního v chaotické a spontánní Africe!**

analýzy SWOT (*silných a slabých stránek, pozn. red.*), a končil popisem indikátorů plnění cílů a zodpovědnostmi za jejich naplňování. Byl jsem opravdu ohromen. Něco tak precizního v chaotické a spontánní Africe!

Popsal jsem tyto dvě situace, abych nastínil dva odlišné přístupy ze dvou odlišných prostředí. Otevírají totiž mnoho otázek: Jak máme jako křesťané plánovat? Máme vůbec tvořit nějaké strategie? Máme plánovat zakládání sborů? Máme připravovat strategie pro jejich revitalizaci? Nestací nám jako strategie Bible a Duch svatý jako ten, který realizuje jednotlivé procesy?

Neignorovat Boží svrchovanost

Přemýšlel jsem nad tím, proč někteří křesťané strategie a dlouhodobé plánování odmítají. Ti, se kterými jsem se setkal, uvádějí jako hlavní důvod to, že v plánování a strategiích nevidí Boží svrchovanost a spoléhání na Boží milost. Vždyť člověk mluví, a Pán Bůh mění. My přece nedokážeme změnit jediné srdce. To jen Pán Bůh dává dar víry. To jen Pán Bůh obrací člověka k sobě. Tak jak můžeme něco plánovat?

Ano, každý dobrý dar, každý dobrý posun sboru, církve či jednotlivce je Božím milostivým darem a bez něj by nic nebylo. A je třeba říci, že i mezi křesťany jsou ti, kteří na to trochu zapomněli. Musím tedy souhlasit, že strategické plánování, které ignoruje Boží svrchovanost, je tragické plánování. A tato

krátce

◆ **„Zdanění restitucí nepřijímáme.“** Česká biskupská konference, Ekumenická rada církví a Federace židovských obcí vydaly v prosinci v příležitosti 70. výročí přijetí Všeobecné deklarace lidských práv Valným shromážděním OSN prohlášení, ve kterém se staví proti návrhu na zdanění církevních restitucí. Církevní restituce jsou podle nich jen částečným navrácením majetku a pokusem o napravení historických škod. Podivují se proto nad tím, že návrh KSČM na zdanění parlament vůbec projednává.

„Ti, kteří poukazují na protiústavnost tohoto návrhu, spoléhají na to, že Ústavní soud navrhovanou změnu zákona zruší, pokud by byl zákon přijat,“ píše se v prohlášení. „Spoléhají na to, že další bezprávní zastaví až Ústavní soud, je politicky cynické, nezodpovědné a z morálního hlediska nepřijatelné. Je to svým způsobem podvod na voličích, kterým se pak řekne, že byla snaha, ale nějak to nevyšlo,“ vysvětlují zástupci církví a upozorňují na výzkumy veřejného mínění, podle kterých se v Evropě zvedá nová silná vlna antisemitismu a protikřesťanských výpadů. Diskuse o zdanění restitucí podle církevních představitelů jen rozpoutává další kolo veřejné nenávisť vůči církvím.

(K tématu viz také článek na str. 22.)

◆ **Před interrupcí rozhovor.** Hnutí Pro život ČR (HPŽ) v prosinci oznámilo, že se mu podařilo se Svazem zdravotních pojišťoven vyjednat dohodu, díky které bu-

dou moci gynekologové věnovat ženám, které zvažují umělé ukončení těhotenství, více času. Budou moci ženu informovat o možných zdravotních dopadech umělého potratu a alternativních možnostech řešení její životní situace a pojišťovny jim tento čas uhradí. Bude stačit, když u pojišťovny zažádají o mezioborový zdravotní výkon – tzv. Edukační pohovor s nemocným či rodinou.

„Všem 1400 gynekologům, kteří v České republice působí, nyní posíláme dopisy, ve kterých je na možnost nasmlovovat si tento výkon upozorňujeme, a zároveň jim nabízejíme možnost odkazovat své pacientky, které se cítí být k potratu nuceny, na naši Linku pomoci, kterou provozujeme v rámci projektu Nesoudíme. Pomáháme,“ uvedl předseda Hnutí Pro život ČR Radim Ucháč. Podle statistik Linky pomoci je k potratu nuceno 80 % žen, které se na ni obrátí. Od pojišťovnami hrazeného gynekologického poradenství si HPŽ slibuje snížení počtu potratů.

V roce 2018 bylo na světě provedeno téměř 42 milionů umělých potratů. Tento údaj zveřejnila internetová stránka www.worldometers.info na základě dat Světové zdravotnické organizace. Pro srovnání: Zhruba 8,2 milionu lidí loni podlehl rakovině, obětí HIV/AIDS bylo 1,7 milionu. Počet usmrcení nenarozených dětí dokonce převyšuje součet všech, kdo umřeli na ra-

kovinu, malárii, HIV/AIDS, v důsledku kouření, požívání alkoholu, a těch, kdo zemřeli při dopravní nehodě.

◆ Modlitby v polarizované době.

6.–13. 1. proběhl celosvětový Alianční týden modliteb (ATM), který v Česku každoročně připravuje Česká evangelikální aliance (ČEA). Jeho tématem byly „Modlitby v polarizované době“, „Z nejrůznějších důvodů se společnost

polarizuje a jsou mezi lidmi tak vysoké hradby, že je těžší a těžší slyšet, co druhí skutečně říkají a proč,“ uvedl téma tajemník ČEA Jiří Unger. Ten je také autorem českého modlitebního průvodce, který letos zvedl nebyvale velkou vlnu pozitivních i negativních reakcí.

Kritikům vadilo zejména to, že ozeňavá témata typu role žen v církvi, vztah k islámu a imigraci, vztah k lidem jiné sexuální orientace a genderovým otázkám apod. byla v průvodci podána příliš jednostranně, a texty tudíž nemohly být pojitkem mezi všemi protestantskými církvemi a věřícími. Někteří se také ptali na to, proč se ČEA vyčleňuje z jednotného programu Evropské aliance, když hlavním cílem ATM má být právě sjednocení se v přímluvných modlitbách.

„Je mi upřímně líto, že česká brožura nepřispěla k větší jednotě a ochotě ke

společné modlitbě... Jde skutečně o složitá a dělicí témata, která je nesnadné komunikovat i se za ně modlit. Dotýkají se nehlubších otázek identity a mobilizují ohromnou energii i emoce. Přesto věřím, že církve musí hledat cesty a jazyk, který se ohromné polarizaci, politizaci a emocionální vybičovanosti současné doby vzepře. Modlitební týden k tomu možná nebyl nejlepší příležitostí, ale tato témata budeme muset i nadále řešit s úctou k Písmu, ale i k těm, kdo s námi nesouhlasí,“ napsal k tomu Jiří Unger v e-mailu, který zaslal 19. prosince. Zároveň církvím nabídl jako méně konfliktní alternativu evropskou brožuru s názvem „Jednota v rozmanitosti“.

Letošní ATM tak odhalil, že nejednotná současná církev je a že o problematických tématech nedokáže mluvit bez zbytečných emocí.

Imigrace, genderové otázky a konkrétně např. Istanbulská úmluva jsou tématy, která rozdělují i římskokatolickou církev. V posledních měsících byl medializován především spor mezi kardinálem Dominikem Dukou a knězem Tomášem Halíkem. Duka, stavící se proti Istanbulské úmluvě, v listopadu Halík za jeho odlišná stanoviska dokonce oficiálně napomenul; ten se však výtkám brání.

◆ „Noví“ baptisté a Církev smíchu.

Ministerstvo kultury loni přijalo žádost o registraci od dvou náboženských společností. Tou první je Společenství baptistických sborů, kterou založil pražský

tragédie samozřejmě hrozí každé církvi, každému sboru, každé misijní organizaci, každému křesťanovi.

Otázkou tedy je, zda je možné připravovat strategie, které neignorují Boží svrchovanost. Já jsem přesvědčen, že ano. Věřím, že Pán Bůh nám dal schopnosti a nástroje, abychom je používali ve prospěch jeho království, a to s vědomím jeho svrchovanosti. Myslím, že Pavlův obraz o tom, jak jeden sází, druhý zalévá, ale Pán Bůh dává vzrůst, nám může pomoci. Je nám svěřena odpovědnost za sázení a zavlažování. A pokud to chceme dělat dobře, musíme se ptát, jak na to. Jak nejlépe to činit v našem prostředí? Jak to dělat, abychom zasadili a zalévali co nejefektivněji? Právě k tomu slouží strategie. Právě proto plánujeme. A nic to neubírá na víře v Boží svrchovanost. Naopak v důvěře, že i v těchto procesech nás vede Duch svatý, děláme, jak nejlépe umíme, to, k čemu jsme povoláni, a zbytek necháme na Pánu.

Nebrání nám vlastní pohodlí?

Jsem přesvědčen, že mnoho dobrých projektů, které se v našem prostředí uskutečnily, vzniklo díky tomu, že někdo strategicky myslel, a přitom věřil v Boží svrchovanost. Dovolte jeden příklad za všechny. V našem sboru jsme v roce 2018 vstoupili do služby Fusion. Hovořili jsme o tom delší dobu, ale počátkem

loňského roku jsme tomu začali pravidelně věnovat čas na setkáních našeho presbyterstva. Výsledkem bylo rozhodnutí a také plán na rozjezd projektu.

Byl to precizně zpracovaný plán, a to díky tomu, že už ho pro nás někdo předpřipravil. Měli jsme tedy přesný harmonogram a postup toho, co je třeba kdy realizovat.

V průběhu celého procesu jsem žasl. Žasl jsem nad tím, jak skvělou práci za nás už někdo odvedl. Žasl jsem nad tím, jak si někdo dal záležet a přemýšlel, kde se církev může setkat se sekulární mládeží. Žasl jsem nad tím, jak je projekt prezentován, aby zaujal ředitele škol, a byl jsem vděčný, když všichni ředitelé v našem městě své děti na tento koncert poslali. Žasl jsem nad tím, jak precizně byl připraven zahajovací koncert, aby mladé lidi zaujal, a byl jsem vděčný, že na první zkoušku do našeho sboru přišlo více než 60 mladých. Žasl jsem nad tím, jak byly domyšleny koncepty zkoušek, aby mládí zůstali a abychom s nimi mohli budovat vztahy s nadějí, že jim budeme moci představovat toho, kdo jako jediný může dát jejich životu smysl. Kdyby nebyla dobrá strategie, tak by toto všechno nikdy nevzniklo. Díky ní sázíme a zaléváme a modlíme se, aby Pán dal vzrůst.

Pokud svoji důvěru upneme ke strategiím a plánům, samozřejmě prohrájeme. Ale pokud je tvoříme a realizujeme v důvěře v našeho svrchovaného Pána, jsme tam, kde nás chce mít.

Tam, kde strategie chybí, dělá se pouze údržba. A mnoha lidem to vyhovuje, protože

údržba je poměrně nenáročná. Při údržbě je toho totiž většinou stále méně i k sázení, i k zalévání. Kdežto nové plány většinou vyžadují více obětí. Není náhodou hlavním nepřitelem plánování naše vlastní pohodlí? A tak se ptám, zda nás náhodou už i Afrika nepředběhla v touze co nejlépe plánovat službu Pánu Bohu a jeho království...

Ne, nechci, abyste po přečtení tohoto úvodu začali řešit, jak je na tom váš sbor, co dělají vaši presbyteri či vedení církve. Strategie totiž začínají u nás samých. Co si třeba udělat osobní strategii pro tento rok? Zamyslet se, jak sázet a zalévat v roli manžela či manželky, v roli táty či mámy, v roli člena společenství, v roli křesťana v sekulárním prostředí?

Povzbuzuji vás, abyste si našli chvíli času, vzali tužku a papír a s modlitbou za vedení Duchem svatým popřemýšleli nad tím, kým vás Pán Bůh chce v těchto či jiných oblastech mít. A potom si třeba položíte otázku, jaké konkrétní kroky chcete udělat, abyste tomu šli naproti. Párkrát se k tomu ještě vraťte, revidujte, prodiskutujte to s přítelem. Výsledek si napište a vložte třeba do svého modlitebního diáře, abyste to měli denně na očích. Budete mít svou osobní strategii. Možná vám pomůže, abyste letos ještě lépe sázeli a zalévali. A bude-li Pán chtít...

Autor je pastorem SCEAV v Trinci.

pankrácký sbor BJB zvaný Na Topolce. Praxe tohoto sboru, který si zvolil za kazatelku ženu a který je otevřený praktikujícím homosexuálům, byla spouštěčem současné krize v BJB (viz také *Krátce v ŽV 12/2018 a 1/2019*). Registraci vlastní „denominace“ se sbor zřejmě připravuje na vyloučení z BJB, které mu hrozí.

Sbor Na Topolce bývá označován za „liberální“, s tím však jeho kazatelka Lydie Kucová nesouhlasí. „V BJB již dlouhodobě probíhá pnutí, které bylo v posledních letech navíc podníceno rostoucím vlivem amerického křesťanského fundamentalismu“, tvrdí Kucová. Společenství, které vede, podle ní chce „zachovat duchovní baptistickou tradici známou na území České republiky od konce 19. století“, jejíž součástí je i důraz na svobodu svědomí a vyznání. Kazatelská služba žen byla prý zakotvena již v ústavě Jednoty bratrské Petra Chelčického (předchůdkyni BJB) z roku 1930.

Druhá žádost o registraci pochází od společenství Ecclesia Risorum (Církev smíchu). Jedná se o společenství lidí sdružených kolem psychologa Patrika Procházky, jehož posláním je „šíření smíchu a úsměvu v lidských tvářích“.

Úsměv a smích jsou v pojetí Církve smíchu „nejen pozitivními výrazy mezilidské komunikace, ale taktéž opomíjenými prostředky k dosažení komunie, stejně důležitými jako modlitba“, píše se na jejím webu.

ECCLESIA
RISORUM

Jak upozornil Náboženský infoserwis, podobným způsobem se nedávno pokusila posunout hranice právní definice náboženské společnosti Konopná církev. Její žádost byla v roce 2016 zamítnuta, odvolala se však a loni v březnu vynesl Městský soud v Praze rozsudek, podle něhož Ministerstvo kultury dostatečně argumentačně nepodložilo svá tvrzení, že se jedná pouze „o uctívání omamné a psychotropní látky“ a že „církev musejí stát na promyšleném metafyzickém základě a mít jasnou hierarchickou strukturu“. Ministerstvo se proto jejich žádostí bude muset znovu zabývat. Během správního řízení se Konopná církev přejmenovala na European Ecumenical Church of Nature (Evropská ekumenická církev přírody) a rozšířila své zaměření z konopí na celou přírodu. (info.dingir.cz)

◆ **Změna pohlaví i bez operace?** Ministerstvo spravedlnosti předložilo Poslanecké sněmovně v prosinci návrh, podle kterého by bylo možné úředně změnit pohlaví pouhým prohlášením na úřadě – bez nutnosti chirurgických zákroků, jak tomu bylo dosud. Změnu doporučila veřejná ochránkyňa práv Anna Šabatová.

Podle návrhu by k úřední změně pohlaví mohlo dojít na základě osobního prohlášení daného člověka před matričním úřadem a po předložení potvrzení od sexuologa o diagnóze poruchy genderové identity. O změnu by mohly se souhlasem zákonných zástupců požádat už děti od 12 let, od 15 let

pak i samostatně. Ministerstvo se v důvodové zprávě odvolává na praxi jiných evropských států: Pouhé prohlášení na úřadě prý stačí např. v Dánsku, Belgii, Francii, Řecku či Norsku.

Kritici se pozastavují především nad nízkou věkovou hranicí, která je v právním kontextu ČR nesmyslná. Poukazují ale i na jiné problémy, které by v souvislosti s legislativní úpravou mohly nastat: Teoreticky by se totiž např. mohlo narodit dítě, které má formálně dva rodiče stejného pohlaví. A na takovou možnost zatím nejsou české úřady připraveny.

◆ Dětský seriál s lesbickou rodinou.

Aliance pro rodinu, která sbírá podpisy pod petici za ukotvení manželství jako muže a ženy do ústavy, v lednu upozornila na to, že 2. 1. Česká televize odvysílala na stanici

Děčko díl dětského pohádkového seriálu Doktorka Plyšáková s lesbickou rodinou. Seriál je určený dětem od dvou do osmi let.

V otevřeném dopise, adresovaném generálnímu řediteli ČT Petru Dvořákovi, označují za „zcela nepřipustné, aby docházelo k otevřenému propagaci homosexuálního životního stylu u dětského publika“,

a argumentují Kodexem ČT, podle něž ČT „nesmí nepříznivě působit na vývoj dětí“. Vadí jim, že pořad nebyl uveden žádným upozorněním pro rodiče a že byl odvysílán právě v době, kde je v parlamentu projednáván návrh na uzákonění tzv. manželství pro všechny. „Toto načasování v nás koncesionářích nevzbuzuje důvěru v nestrannost České televize“, píše se v dopise.

Proti manželství gayů a leseb ovšem nevystupují jen křesťané. Prezident Miloš Zeman se v lednu nechal slyšet, že manželství je určeno k tomu, aby v něm lidé vychovávali děti, a pouze takové manželství by měl stát podporovat. Uvažuje prý o tom, že by případný zákon o manželství homosexuálů vetoval.

◆ **Zákon o léčiteli.** Ministerstvo zdravotnictví připravilo návrh zákona o léčitel-ských službách. Každý léčitel by podle něj měl být registrován na krajském úřadu, ke každému úkonu bude potřebovat souhlas klienta, měl by si vést záznamy o aplikovaných postupech a klientovi vystavit potvrzení o zaplacení. Také by měl být pojištěn, protože bude právně zodpovědný za způsobené škody a újmy na zdraví.

Cílem ministerstva je zabránit podvodům a nekalým postupům některých léčitelů. Česká lékařská komora i Komora tradiční čínské medicíny a jiní zástupci léčitelů však podobu návrhu kritizují. V praxi podle nich nebude fungovat, protože např. to, co se děje u klienta doma, se úřadem zkontrolovat nedá.